

Teisel päwal pärast lounat kutsuti Lüt-
rust riigi sure koagodusse ette, kus keiser ja
keik würstid kous ollid. Lutherus kinnitas
weel üks kord palwe läbbi omma meelt. Oh
Zummal! ütles temma, sinno pärast ma
innimeste ees kohtus käin, sinno pärast ol-
len ka walmis omma ello jätta, keik olgo
sinno hõleks! — Agga ei sündind eestuks it
tedda kohtokotta wia, ni märkamatta paljo
rahwast olli kokko kogunud ja panni keik
teed pakkile kinni, sest iggamees himmistas
weel wimist korda Lutherusse silmnägao näh-
ha sada. Widi tedda siis ühhest kõrwalis-
sest uksest sisse ja seal olli üks kulus wäe-
owerst esimenne, kes temma liggi andis.
Kopputas Lutherust õlla peäle ja ütles: „Mun-
goke, mungoke! sinna olled rängemat teed
käimas, kui et minna egga ükski teine wäe-
owerst se keigekurjama lahkingi aial ep olle
käinud. Agga, olled sa ommast melest oige
ja ommas uskus kindel, ärra kardada, ei Zum-
mal jätta sind mahha!“ Wõnned teised

suurtsuggu mehhed teggid armsaste temma-
ga jutto temma mele toetusseks ja nimme-
tasid temmale Kristusse sannad mis jüngris-
tele ütles: Kui nemmed teid ärraandwad,
siis ärge murretsege mitte, kuidas, ehk mis
teie peate räkima. Matt. 10, 19.

Panni suur kohhus kaks küsimisse:sanna
Lutherusse ette

- 1) Kas tunnistad need kirjad, mis sinno
nimme al likumas on, omma tehtud
ollewad?
- 2) Kas nüüd need kirjad walleks mpis-
tad woi mitte?

Todi siis ramatud wälja, Lutherus wa-
tis neid läbbi ja tunnistas neid ommaks,
et temma neid olli kirjotanud. Agga se teise
küsümisse:sanna pärast, mis täiet rähhele-
pannemist tarwitab, pallus temma ommale
hoomseks aega, ja sedda aega anti temmale ka.

Kui Lutherus teisel päwal jälle kohto ees
seisis, pallus temma esmalt, et Keiser ja
sured würstid wõttaksid temmaga kannatada,